

תקנות מנחם

גליון מס'

319

יו"ל ערב שבת פרשת במדבר
ר"ח סיוון ה'תשע"ג
הי' תהי' שנת גאולה עליון!
שנת תבוא עלינו גאולה!

על סיומי הרמב"ם

תדפיס מהספר "תקנות מנחם (ח"ג) שיו"ל בעז"ה על סיומי
הרמב"ם ע"פ - ב"קו" - שיחות והוראות כ"ק אד"ש מה"מ
מאת הרב יקותיאל מנחם שיחי ראפ

ע"פ ההוראה שקיבלתי מכ"ק אדמו"ר מלך המשיח שיל"ו, להדפיס ולפרסם הדברים הנאמרים בעז"ה בסיומי הרמב"ם
להראות ולהוכיח הנראה לענ"ד בדרך אפשר, הקשר שבין שיעורי לימוד הרמב"ם ע"פ ה'מורה שיעורי' לפרשה והתאריך שבהם נלמדו,
הנני מוציא לאור עלון זה לכבוד שבת קודש.
ואבקש מהקוראים שיעירוני בהערותיהם, ותודה מראש!

לחיות עם הזמן!

"תקו"ט חוט השני"

הקשר של ההלכות ברמב"ם לזמן, פרשת השבוע והתאריך

על סיום הלכות נערה בתולה

- לפני מתן תורה היו ישראל בבחינת "נערה בתולה", כי הנישואין בחופה דמ"ת.
- כל הדורות בגלות, עם ישראל נשארו נאמנים לה' בתולה ולא נטמאה.
- שלימות הנישואין לה' בביאת המשיח – שלימות הגילויים דמ"ת.

סוטה

בעז"ה יום ה' פרשת בהר – בחוקותי כ"ב אייר ה'תשע"ג הי' תהי' שנת גאולה עליון! - שנת תבוא עלינו גאולה!

סיום הלכות סוטה וכל ספר הרביעי – ספר נשים

והתחלת ספר החמישי – ספר קדושה – הלכות איסורי ביאה

ספירת העומר זיכוך והארת נפש הבהמית

- את הלכות סוטה למדו בימי ספירת העומר ימי ההכנה למ"ת שבימים אלו נוהגים ללמוד את מסכת סוטה שיש בה מ"ט דפים כימי הספירה, דף ליום דף ליום.

וההסבר החסידי והטעם שלומדים את מסכת סוטה בימי הספירה, כי הקרבן, מנחת הסוטה, היא משעורים, משא"כ כל שאר המנחות הבאות מן החיטים, וכן קרבן העומר הוא מן השעורים. וההסבר המשמעותי שבזה, לפי שהסוטה עשתה מעשה בהמה בכך שנסתרה עם האיש שהוזהרה ע"י בעלה שקינא לה שלא תיסתר איתו (ולמרות שאפי"אם היא לא נטמאה אבל הסתירה עצמה היא מעשה ותאוות בהמה, ולכן מנחתה משעורים מאכל בהמה). ובכך מסבירים חז"ל³ ומובא

נערה בתולה

מחזור ה"לב" שנה ל' (גימטריא "בכ"ח" – "בן שלושים לכח"*)

בעז"ה יום פרשת בהר – בחוקותי כ' אייר ה'תשע"ג – הי' תהי' שנת גאולה עליון! - שנת תבוא עלינו גאולה!

סיום הלכות נערה בתולה והתחלת הלכות סוטה

נער ישראל ואוהבהו!

א. הלכות אלו לומדים בימי ההכנה למתן תורה, שאז היתה החופה והנישואין של עם ישראל עם הקב"ה, ולפני מ"ת היו ישראל בבחי' "נערה בתולה מאורסה" (שע"כ מדובר בהלכות אלו), כי מיציאת מצרים התחיל האירוסין של עם ישראל להקב"ה לקראת הנישואין במ"ת שאז היתה החופה. כידוע הפירוש בחסידות על מאמר הגמ' ¹"כפה הקב"ה עליהם את ההר כגיגית", שזה הי' ענין ה"חופה", והי' המשכת אהבה רבה עליהם, אבל עד מ"ת היו בבחי' "נערה בתולה" [נבאופן כללי יותר מצב האירוסין נמשך עד הגאולה השלימה ע"י המשיח שאז יהיו הנישואין הכללים, בכל אופן עד מ"ת בוודאי היו בבחי' נערה בתולה שלפני הנישואין.

והרמב"ם קורא להלכות אלו דווקא בשם "נערה בתולה" שזה מדגיש את הצד החיובי שבענין; הוא לא קורא להלכות אונס ומפתה, וכדומה אלא מדגיש את הצד החיובי שהיא בתולה, ובהלכות אלו מדובר ע"ד ההלכה בנערה שנתפתתה או נאנסה לפני הנישואין, שנערה בתולה הוא מצב עם ישראל עד מ"ת, עם כל המעלות של נערה בתולה.

נישואי ישראל לה' – בביאת המשיח

ב. וכפי שכתבנו לעיל שבכללות מצב האירוסין נמשך עד הגאולה השלימה ע"י מלך המשיח, והנישואין האמיתיים עם הקב"ה יתחילו רק לעת"ל בביאת המשיח, ועד אז למרות שנות הגלות עם ישראל הם בבחי' "בתולה" – "שלא בעלוה זרים", ורק שומרת אמונים לה'. ואין קשר ממשי לזרים, ולכן מגיע לעם ישראל כל הטובות וההטבות המלאים הקשורות עם ה"בתולה" וגם אם היו עניינים אחרים הם לא אמיתיים, כי בפנימיות כנסת ישראל נשארה קשורה ונאמנת לה', ולכן מקבלת כל הכוחות והברכות וההשפעות כי לא נפגמה וכל כולה מסורה לה' בשלימות, וזמן הגאולה הרי המשך ושלימות הגילויים דמ"ת.

* אבות פ"ה מכ"ב.
¹ שבת פח, א.

² יהושע ב, חי. עיין ברש"י שפירוש "תקו"ט - מלשן קו וחבל" (שבו הורידה המרגלים של יהושע, ובו תלו משפחת רחב תקוותם), והרי זו מטרת חיבורנו "תקנות מנחם" - להראות בעז"ה את הקו וחוט השני המקשר ומשווה התוכן הנלמד בשיעורי הרמב"ם עם תוכן הפרשה התאריך והשנה, (ועיין מה שכתבנו בזה בהקדמה לספרנו "תקנות מנחם" ח"א).
³ סוטה יד, א. תנחומא ג, ספרי, במדב"ר פט, לא.

ברשי"ע עה"פ⁴ את הסיבה שקרבנה מן השעורים מאכל בהמה, שבזה מבטאים שצריכים לתקן ולברר את המעשה בהמה.

וזהו הקשר לימי ספירת העומר שגם בהם מתקנים ומבררים ומזככים את המידות של הנפש הבהמית, אחרי יציאת מצרים ששם הרע וגסות המידות בתוקפם כמ"ש: "הללו עובדי ע"ז והללו עובדי ע"ז", והיו צריכים לברוח ממצרים כמ"ש "כי ברח העם" היינו לברוח מהרע ומהמידות הגרועות והחומריות, ומיום ליום תיקנו ובררו עוד מידה ועוד מידה ממ"ט המידות (7 מידות כל אחת כלולה מ- 7) היינו שענין ספירת העומר הוא הקרבת הנפש הבהמית וזיכוכה וקירובה לה, וכל יום להתקדם ולהתקרב בעוד דרגא [שזהו פירוש "ספירת העומר" מלשון ספירות ובהירות וזיכוכ העומר – קרבן שעורים – מאכל בהמה – לנפש הבהמית].

סור מרע – ועשה טוב!

ב. כפי שכתבנו בסיומים הקודמים, התוכן והמשמעות של ההלכות וסידורן בספר נשים, מבטא את הסדר של "עשה טוב וסור מרע", מתחיל מפסוק ה"כותרת" של הספר "תורת חכם מקור חיים לסור ממוקשי מות" שע"י הלימוד בתורה של הלכות אישות וההנהגה על פיהן, באופן של "עשה טוב", נמנעים וסורים ממוקשי מות, שזהו הסדר ברמב"ם של הלכות אישות ואח"כ הלכות גירושין. ועד"ז הלכות ייבום וחליצה, ועד"ז נערה בתולה וסוטה שהכוונה היא לימנע מכל ענין של סטיה והטיה מדרכי הצניעות.

ומתאים לתוכן הפרשיות אחרי מות – קדושים, אמור ובהר – בחוקותי, שבכל אחת מהן כתבנו איך מתבטא העשה טוב וסור מרע, וגם ענין ספירת העומר מבטא זאת עפ"י הפירוש בחסידות ש"ספירה" מל' ספירות ובהירות ובירור המידות דנפש הבהמית, שבזה יש שני חלקים בירור וזיכוכ ודחיית הרע וספירת והארת המידות דנפש הבהמית, שזהו גם הנאמר בפרשת אמור "להזהיר גדולים על הקטנים" שגם בלהזהיר יש את שני הפירושים (א) מלשון אזהרה הרחקה ודחיי"ו (ב) מל' זוהר ואור, וע"י כך אנו מתעלים במעלות ובספירות בכל הדרגות והאורות של המידות של הנפש האלקית מחסד שבחסד עד מלכות שבמלכות.

אל תשלט בי כל און!

ג. ועדכ"ז? אנו מוצאים בתוכן ההלכה האחרונה של הלכות "סוטה" שמדבר גם ע"ד הסור מרע ועשה טוב, וכמ"ש הרמב"ם (פ"ד הי"ט, וי"ל י"ט ר"ת יחסים טובים שזהו תוכן ההלכה) וז"ל "אין ראוי לקפוץ ולקנאות בפני עדים תחילה, אלא בינה לבינה בנחת ובדרך טהרה ואזהרה כדי להדריכה בדרך ישרה (עשה טוב) ולהסיר המכשול (סור מרע) וכל מי שאינו מקפיד על אשתו ועל בניו ובני ביתו, ומזהירים (שגם בזה שני פירושים מלשון אזהרה והרחקה, ומל' זוהר אור והשפעה) וכו' – הרי זה חוטא, שנא': "וידעת כי שלום אהלך ופקדת נוקף (עשה טוב) ולא תחטא (סור מרע)".

וזהו הסמיכות והקשר לפסוק הכותרת והפתיחה של הספר הבא: "פעמי הכן באמרתך (עשה טוב) ואל תשלט בי כל און (סור מרע). ועפ"י הביאור בחסידות [היום יום עשרה בטבת] "און" אין פירושו רק חטא ופשע, אלא און גם מלשון און (בחולם) היינו כח וישות; "אני חושב כך" "אני" אומר כך. היינו הבלטת והדגשת האנוכיות והישות שצריכים לרחק זאת; ואל תשלט בי כל און.

נשים – ספר הרביעי

ד. וזהו הסיום של ספר נשים ספר הרביעי של "משנה תורה" להרמב"ם שמספר הארבע, מורה על ענין המקבל – נשים; כי ג' ד' – "גמול דלים" הוא משפיע ומקבל וגם צורת הגי' היא עם רגל קדימה – שמורה על ההשפעה וצורת אות ד' היא נקודה מאחורה שמורה על ביטול – קבלה שד' מורה על פרוץ הרביעי ספירת המלכות – מקבל (דלת) – "דלית ליה מגרמיה כלום" כמ"ש בתניא בביאור המילה חסיד), ואשר לכך ספר נשים הוא ספר הרביעי.

ומתאים עם כך שלומדים את הספר בימי הספירה ימי ההכנה למ"ת שהיה ה"אישות" בין הקב"ה לעם ישראל, עם ישראל הם האישה המקבלת מהחתן. ומי"ט ימי הספירה הם ההכנה והטהרה של אשה לבעלה כמו בנדה המיטהרת לבעלה נאמר: "וספרה לה שבעת ימים ואחר תטהר" וכך גם כנסת ישראל בתהליך הטהרה של יצי"מ מיטהרת

במשך שבעה שבועות לבעלה – הקב"ה – החתן, שז"ע מי"ט ימי הספירה ומי"ט הדפים של מסכת סוטה – הטהרה שחודרת ומקפת את כל חלקי ומידות האדם כמו בנדה שנטהרת ביום השמיני, כך גם סופרים שבעה שבועות והיום השמיני של השבוע השביעי כנסי" הכלה נטהרת ומוכנה להתיחד עם בעלה הקב"ה – החתן.

וענין הסוטה והנהגתה מאיים על האישות והיחסים ביניהם שיכול להביא לגלות ולהתרחקות עם ישראל מהקב"ה. אבל ע"י שהיא עוברת את ההלכות וההליך הסוטה היא נטהרת וחוזרת לבעלה, ואדרבה ע"י כך יקויים בה "ונקתה ונזרעה זרע" שאישות מתחזקת והגלות וההתרחקות מתבטלת, ובאים לגאולה השלימה כמ"ש רש"י על המילים "ונקתה ונזרעה זרע" "ונקתה – מהמים המאררים, ולא עוד אלא ונזרעה זרע", אם היתה יולדת בצער תלד בריוח אם היתה יולדת שחורים תלד לבנים". וכ"ק אד"ש מה"מ אומר שדוגמאות אלה מורים על הגאולה השלימה, שהגאולה תביא ריווח והצלחה לעם ישראל! ונצא משחרות הגלות לאור נוגה המשיח! מי"ד ממ"ש נאו!

וגם בזה רואים את ה"סור מרע ועשה טוב" ונתקה – סור מרע, ונזרעה זרע – ועשה טוב!

"תקות חוט השני"

הקשר של ההלכות ברמב"ם לזמן, פרשת השבוע והתאריך

על סיום הל' סוטה וכל ספר נשים

א. קרבן העומר מן השעורים דומה למנחת סוטה מן השעורים שעשתה מעשה בהמה.

ב. ספירת העומר – בירור וזיכוכ והארת הנפש הבהמית.

ג. סיום הל' סוטה וכל ספר נשים, עשה טוב – וסור מרע מתאים לפרשיות.

ד. טהרת הסוטה – שירת כנסי" לה' בעלה בגאולה השלימה ע"י מלך המשיח!

איסורי ביאה

ספר קדושה א'

מחזור ה"לב" שנה ל' (גימטריא "בכ"ח" – "בן שלושים לכח"*)

בעז"ה יום א' פרשת במדבר כ"ט אייר ער"ח סיוון ה'תשע"ג הי' תהי' שנת גאולת עליון! - שנת תבוא עלינו גאולה!

סיום הלכות איסורי ביאה והתחלת הלכות מאכלות אסורות

קשר של ביאה

א. את הלכות איסורי ביאה לומדים בפרשת במדבר, ובימי ההכנה לחג השבועות ומסיימים בערב ר"ח סיוון, ואפשר לומר הקשר לשלושת עניינים אלו;

ובהקדים, במחזורים הקודמים שאלנו מדוע נקראות ההלכות "איסורי ביאה", בזמן שבהלכות אלה מדובר גם על הביאות האסורות וגם על המותרות והמצוה, ואעפ"כ מכל ההלכות נקראות "איסורי ביאה"!!

ועד"ז שאלנו בהלכות "איסורי מזבח" שגם כאן אפשר לשאול על השם, מדוע נקראים "איסורי מזבח", והרי מדובר בהלכות אלו גם ע"ד הקרבנות המותרים והרצויים למזבח, וכל ההלכות נקראות "איסורי מזבח"!!

וביותר יוקשה; שגם בהלכה הראשונה של הלכות איסורי מזבח וגם בהלכה האחרונה מדובר ע"ד הקרבנות הטובים והמובחרים ובכ"ז כל ההלכות נקראות "איסורי מזבח"!!

⁶ נשא ה', כח.

⁷ תנחומא א', ספרי, ברכות לא, ב. סוטה כו, א. במדב"ר פט, כה. ילקו"ש תשט.

* אבות פ"ה מכ"ב.

⁴ נשא ה, טו.

⁵ איוב ה' כד.

בהלכה הראשונה כותב הרמב"ם ס' 8: "מצווה עשה להיות מכל הקרבנות תמימין ומובחרין שנא' תמימים יהי לרצון".

ובהלכה האחרונה מדבר הרמב"ם איך שכל הדברים שנותן יהודי לה' צריך להיות מן הטוב והמשובח והמובחר וז"ל¹⁰: "שהרוצה לזכות עצמו יכוף יצרו הרע וירחיב ידו ויקריב קרבנות מן היפה המשובח ביותר שתאותו הוא המין שיביא ממנו, הרי נאמר בתורה "ההבל הביא גם הוא מברכות צאנו ומחלבהן, וישע ה' אל הבל ואל מנחתו והוא הדין בכל דבר שהוא לשם האל-הטוב שיהי מן הנאה והטוב, אם בנה בית תפילה יהי נאה מבית ישיבתו, האכיל רעב – יאכיל מן הטוב והמתוק שבשולחנו, כסה ערות – מכסה מן היפה שבכסותו, הקדיש דבר – יקדיש מן היפה שבכסיו, וכן הוא אומר¹¹ "כל חלב לה' וגו'".

א"כ לא רק שההלכות מדברות גם על הקרבנות המותרים למזבח אלא שהפתיחה והסוף מדברים על הקרבנות והדברים הרצויים והמשובחים למזבח ובכ"ז כולם נקראים "איסורי מזבח"!

וביותר נפלא הדבר שבאחד המחזורים הראשונים התחילו הלכות אלו בבי' אייר יום ההולדת של האדמו"ר המהר"ש, שעניינו ה' והוא הכרוז "לכתחילה אריבער!" ודווקא ביום זה התחילו הלכות ששם "איסורי מזבח"!! [ולהלכות שלפניו ואחריו שם חיובי שלא מבטא איסורים; בית הבחירה כלי המקדש, ביאת המקדש, מעשה הקרבנות תמידין ומוספין].

ואמרת לברך שם ההלכות ע"ד "הצחות" ובאופן ד"לכתחילה אריבער";

"איסורי מזבח" – אפשר לפרש גם מלשון אסור וקשור כמו שמפרש בתנאי בהפרקים ז' וחי' שהשם "איסור" הוא מלשון קשור אסור בידי החיצונים והקליפות שא"א להעלותו ולבררו, ובענינו נפש "איסורי מזבח" אותם הקרבנות והדברים הקשורים והרצויים והמשובחים למזבח ולקודש, היינו הדברים הטובים.

ועד"ז אפשר לפרש בדרך הצחות ובאופן חיובי "איסורי ביאה" "איסורי" – מלי קשר, וגם ביאה היא ענין של קשר, והכוונה היא בקשר החיובי והטוב וגם קשר של קדושה הקבוע והקיים.

ובפרט ענין ה"ביאה" קשור ושייך לקשר של קדושה לתורה ולתפילה כמו שמפרש הבעש"ט את הפסוק בפרשת נח: "בא אל התיבה" שהכוונה היא, תבוא ותתקשר בתוך התיבות והמילים של התורה והתפילה. וכן בענינו; איסורי ביאה קשר של ביאה אל הקדושה.

ביאה למדבר סיני – תורה

ב. ומתאים הדבר שלומדים זאת בימי ההכנה לחג השבועות ומסיימים בער"ח סיוון שבו כתוב על בניי ביום הזה – ר"ח סיון – באו מדבר סיני, היינו שמלבד שהיתה שם חניה כמ"ש "ויוחנו במדבר" היתה גם ביאה למדבר סיני, ז.א. כניסה ביאה והתקשרות למדבר סיני, שמורה על ההתקשרות לתורה ובאופן של סיני, ענווה וביטול כמ"ש חז"ל על הר סיני: "מכין מכל טוריא".

התורה מתקיימת רק הביטול וענווה

ג. וענין הביאה והקשר למ"ת קשור במיוחד עם ענין המדבר כמ"ש "באו מדבר סיני", ובפרט שנמצאים בפרשת במדבר שתמיד קוראים אותה לפני חג השבועות זמן מתן תורתנו, כפי שכי"ק אד"ש מה"מ אומר שהתורה קשורה עם תכונות המדבר, שז"ע "באו מדבר סיני" שהתקשרן ונכנסו לענין המדבר ותכונותיו, כמ"ש חז"ל¹² עה"פ בפרשת חוקת¹³ "ממדבר מתנה, וממתנה נחליאל, ומנחליאל במות ובמות הגיא" כיוון שעושה אדם את עצמו כמדבר שהוא מופקר לכל (מלמד תורה בחינם לכל, רש"י) תורה ניתנה לו מתנה (ולא ישכח, רש"י עירובין נ"ד ע"א) שנא' וממדבר מתנה. וכיוון שניתנה לו במתנה – נחליאל, שנא' וממתנה נחליאל (שנעשה לו התורה כמו נחלה) וכיוון שנחלו א-ל עולה לגדולה, שנא' ומנחליאל במות, ואם הגביה עצמו הקב"ה משפילו שנא' ובמות הגיא וכו' ואם חוזר בו הקב"ה מגביה שנאמר "כל גיא ינשא".

⁸ הלכות איסורי מזבח פ"א ה"א.

⁹ אמור כב, כא.

¹⁰ פ"ז הי"א.

¹¹ ויקרא ג, טז.

¹² נדרים נה, א. וכן בעירובי נד, א.

¹³ חוקת כא, חי – כ.

ובגמ' עירובין איתא¹⁴ "אמר רב מתנה מאי דכתיב 'וממדבר מתנה' [ו]י"ל שהדבר מרומז בשמו "רב מתנה" על "מתנה", אם משים אדם עצמו כמדבר זה שהכל דשין בו (שאיין לו גסות הרוח, רש"י) תלמוד מתקיים בידו ואם לאו – אין תלמודו מתקיים" ובמדבר רבה איתא¹⁵: "למה ניתנה (תורה) במדבר שאילו ניתנה להם בארץ היה טוען שבת שניתנה בתחומו אני קודם בה לכך ניתנה במדבר שיהיו הכל שוין בה וכו' ד"א במדבר, מי מקיים את התורה מי שמישים עצמו כמדבר ומפליג (מרחיק, מתנות כהונה) עצמו מן הכל.

ובספרי עה"פ איתא¹⁶: "רבי אומר למה ניתנה תורה במדבר, לומר לך מה המדבר הזה לא נזרע ולא נעבד, כך המקבל דברי תורה פורקים ממנו עול מלכות ועול דרך ארץ, וכשם שאין המדבר מעלה אריסין כך בני תורה בעולם הזה".

ובמקום אחר איתא שהתורה ניתנה במדבר כי אין שם מקומות עסקים ומסחר היינו שאין לגמרי דברים המבלבלים אותו ומוסר עצמו לגמרי לתורה וללימודה.

וה"תורה שלימה" עה"פ "ויוחנו במדבר" בפר' יתרו מביא המכילתא דרשב"י, וז"ל: "מה מדבר ריק מכל מעדנים כך דברי תורה אין מתקיימין אלא במי שמונע עצמו מכל מעדנים, וכן הוא ואמר וממדבר מתנה, אין התורה מתקיימת אלא במי שמישים עצמו כמדבר".

ועפיכ"ז אומר כ"ק אד"ש מה"מ בשיחות, שלכן תמיד קוראים את פרשת במדבר לפני חג השבועות, שכדי לקבל התורה ושתתקיים בידו, האדם צריך להיות כתכונות המדבר; א) ביטול והפקר ב) מתמסר כל כולו לתורה, ושום עסקים והוויות עוה"ז לא מפריעים לו ג) לא מונח בתאוות עוה"ז.

ביאה מלאה ושלמה לתורה ולקדושה

ד. ועפיכ"ז מובן בענינו שאפשר לפרש שם ההלכה איסורי ביאה, בפרט שלומדים בערב ר"ח סיוון שבאו מדבר סיני, שיהי קשר של ביאה כניסה ומושלמת לקדושה ובתורה, וע"ד מאמר חז"ל "ביאה במקצת לא שמה ביאה", שבאו וקיבלו התורה בשלימות כמדבר, כנ"ל וכן תהי לנו עתה "הימים האלה נזכרים ונעשים" בזמננו "נותן התורה", זו הקדמה לביאת המשיח, שיהי ההמשך וסיום לגילויים מתן תורה.

ו"איסורי ביאה" אפשר גם לפרש ע"ד הצחות והרמוז הקשר והחזק והמושלם לביאת המשיח, מי"ד ממ"ש, נאו!

"תקות חוט השני"

הקשר של ההלכות ברמב"ם לזמן, פרשת השבוע והתאריך

על סיום הל' איסורי ביאה

א. איסורי ביאה – קשר של ביאה לתורה ותפילה ולקדושה.

ב. קשר של ביאה שלימה למדבר סיני ולמתן תורה.

ג. בר"ח סיוון ה' התחלת הביאה – באו מדבר סיני.

ד. ביאה מושלמת למדבר סיני בפרשת במדבר – התנאי לקבלת וקיום התורה – ביטול והתמסרות כמדבר, שאין שם עסקים והוויות עוה"ז, אלא ביטול מושלם.

עוד על המשפיע המסור והחביב ר' איצ'ע ע"ה שפרינגער

לא לדחות!

א. ר' איצ'ה הגיע לכאן ללמוד בתור בחור תמים אצל כ"ק אד"ש מה"מ בתות"ל – 770 משיבת תות"ל לוד בארה"ק בחורף תשי"ד, ובהתוועדות אחרון של פסח באותה שנה, כשדיבר הרבי ע"ד התהלכה וההולכים, שאל את ר' איצ'ה (ע"י ראש הישיבה הרה"ג הרה"ת מרדכי ע"ה מענטליק וכל השאלות הבאות והתשובות היו דרך הרב מענטליק) ושאלו האם הלך ל"תהלכה"? (אז ה' עוד בשנים הראשונות של

¹⁴ עירובין נד, א.

¹⁵ במדבר" פ"ט, כו.

¹⁶ חולין י, א.

הנשיאות והתהלכות), ור' איצ'ה ענה (ע"י הרב מענטליק) בחיוב שהלך לתהלוכה.

אח"כ שאל הרבי האם דיבר וחזר חסידות ור' איצ'ה ענה, שלא דיבר, ואח"כ הרבי שאל, מדוע לא דיבר וחזר חסידות, והוא ענה: שאינו מורגל בכך, וע"כ ענה אד"ש: הרבי (הריי"ץ) אמר **"ניט צו אפליגען!"** (= לא לדחות!).

ומאז מתי שביקשו מר' איצ'ה לדבר באיזשהו מקום או להתוועד אף פעם לא סירב, כפקודת כ"ק אד"ש מה"מ. (שמעתי זאת ממנו זאת כשסיפר זאת ברבים וביחידות פעמים רבות).

ייתייב על דרך לא טוב!

ב. היו שנים שר' איצ'ה הי' מסייר בפנימייה של הישיבה כאן ומסתובב בין המיטות ואם ראה שע"י בחור מסויים אין מים (נעגל וואסער) ע"י מיטתו הי' בעצמו (לא מבקש מבחור) הולך לברז וממלא הכלים מים ומביא ליד מיטת הבחור, ור' איצ'ה הי' אומר ששמע ממשפיעי (נדמה לי מהרב מלך ע"ה קפלן שהי' רב קהילת חב"ד לוד ור"מ בישיבה) הסבר הפסוק בתהילים: **"ייתייב על דרך לא טוב, ברע לא ימאס!"** שיתייב על דרך לא טוב, מוסב על מי שמוריד הרגלים מהמיטה על הרצפה ר"ל אחרי השינה לפני שנטל נטילת ידיים (נעגל וואסער) נקרא **מתייבב על דרך לא טוב!** והתוצאה ש"רע לא ימאס!" והדברים פעלו שכל התמימים נזהרו בזה בלי פשרות.

פרסום 7 מצוות בני נח!

ג. כפי שכתבנו בגליון הקודם שאצל ר' איצ'ה ראינו את מה שכותב רש"י עה"פ **"הנני"** כך היא עניינם של **חסידיים**, לשון ענוה ולשון **זימון**, וכל הפקודות וה"מבצעים" של אד"ש קיים ורץ בעצמו לעשותם, גם המבצעים וההוראות החדשות של הזמן האחרון, וסיפרנו שתמיד כשארגנו ריקודים עם שירה וזמרה לקבלת פני משיח, השתתף בעצמו ורקד כמה שיכל, ובזמן האחרון התמימים רקדו איתו, וגם כשהי' חלש וישב, השקיף והביט כל הזמן על הריקודים והזמרה והשמחה, ונשאר עד הסוף ואף פעם לא הלך באמצע (וממנו יראו וכן יעשו! כל אנ"ש והתמימים) וכן הלך כל השנים עד הזמן האחרון ל"יתהלכות" בימים **למקומות רחוקים!**

ובשנים האחרונות הי' הולך לעיתים תכופות מאד לבנק שממול ל - 770 במיוחד כדי לחלק לגויים (רובם שחורים) כרטיסי **7 מצוות בני נח**, ולדבר איתם ע"כ, בלבביות ובסבר פנים יפות, וכ"ז בגלל שידע שזה רצונו של כ"ק אד"ש מה"מ להשפיע ולקרב את כל העולם לאמונה ולקיום המצוות.

"והוא בראשם!"

ד. בשנת תנש"א לפני מלחמת המפרץ שהרבי הסעיר העולם שהמקום הכי בטוח הוא בארץ ישראל, וכל מי שהי' לו איזה ספק האם ליסע לארה"ק עודדו שיסע, רצה הרב שפרינגער לנסוע לשם בעצמו ולארגן קבוצה גדולה שיטוסו לארה"ק להשפיע על התושבים, וע"כ ענה לו אד"ש מה"מ שצריך להשפיע גם על התושבים פה בניו יורק, וכתב לו בזה"ל: **"והוא בראשם!"** ומאז פרסם ר' איצ'ה מזמן לזמן מודעות גדולות בעיתונים הגדולים של אמריקה וניו יורק ע"ד קיום תורה ומצוות ואמונה חזקה במשיח והגאולה עתה! וע"ד קיום 7 מצוות בני נח, ובפרט **כל שנה** לפני י"א ניסן, דבר שעלה כל פעם הון עתק! ולקח את חברות הפרסום הגדולות והמומחיות שינסחו המודעות.

וכ"ז הפעיל ר' יצחק בעצמו, וצריכים ומוכרחים לדאוג ולראות שיהי' לזה המשך לשנים הבאות, עד לגילוי הגאולה והמשיח מ"ד ממ"ש נאו!

הרבנים ואנ"ש! כבו האש המתלקחת ר"ל!

(בקשר ללימוד ברמב"ם ספר "קדושה" והלכות "איסור ביאה" המדברים בתוקף ע"ד שמירת וחזיק הצניעות)

בגלל שלדאבוננו מצב הצניעות כאן ובעולם מתדרדר ר"ל, וכמעט שכולם אדישים ומתייחסים בשוויון נפש. וצריך הדבר "להסעיר" ולהדיר הרוע והמנוחה מכל יהודי הגון.

ובפרט שבשבועות בזמן מתן תורתנו מתכנסים בבית חיינו - בית משיח כל רבני אנ"ש והמו"צים, ולכן **חיוני וחוב קדוש והכרח להסעיר** את כל אנ"ש, שהגיע הזמן שיתחילו לעשות דברים מזעזעים ומועילים לתיקון המצב.

והבע"י הגדולה יותר היא מאלה שהולכים קצת או טיפה לא צנוע, בבגדים קצרים או צמודים ר"ל, כי הפרוצות יותר, מהן לא ילמדו כי יודעים שפרקו עול, אבל כשהולכות מעט לא צנוע יש חשש שאחרים ילמדו יותר ויותר (ובפרט שהולכים כעת לימי הקיץ החמים).

והגיע הזמן שהרבנים יקראו **עצרות חרום!!** בנושא זה שחייבים מיד לתקן, קצת רצון ושימת לב יכולים בקלות לתקן המצב לדרך הישרה.

רבותי, הרבנים ואנ"ש!

אש הפריצות מתלקחת ובעזרת מיום ליום ע"י כאו"א שלא הולכים בצניעות 100 אחוזים ולפנים משורת הדין!

איך אפשר לתת עלי' בבית הכנסת או להתפלל לפני העמוד למי שבביתו הנהגת פריצות ובני ביתו יוצאים כך לרחוב, וע"כ מגדילים את מדורת האש ההורסת ומכלה. [כמובן שיש כאלה שלא אשמים, ולמרות שמתחננים בני ביתם לא ממושמיים, ולא מקיימים הפסוק "להיות כל איש שורר בביתו", ובמקרה כזה עליו לבוא ולהתוודות אצל רבני הבי"ד ולהודיע שלמרות שוועתו אינם מציינים, והוא לגמרי לא אשם, אבל בהרבה מקרים הדברים ר"ל בידיעת ובהסכמת הבעל והאבא, והגיע הזמן לעשות תקנות הקהל בזה].

תארו לעצמם שבשכונה מסויימת ר"ל דולקת שריפה שמחריבה בתים ויבוא מישחו וישים "קצת" נפט לשריפה, האם יעלה בדעתו של בר דעת שגבאי ורב בקהילה או בביהכ"ס לתת לו עליה, או להתפלל לפני העמוד?!

צריכים לדעת שכ"א שלא הולכת 100 אחוז בצניעות מוסיפה אש ודלק למדורה הי"י.

וגם הולכים עפ"י דין הצניעות, בקלות יכולים הבגדים לזוז מזה (וע"ד הצחות: "לא חרבה ירושלים אלא בגלל שנהגו עפ"י הדין" וחסידיים תמיד מהדרים בכל ההנהגות). ולכן חייבים להדר בצניעות **לפנים משורת הדין!** ובפרט חסידי חב"ד שעוסקים בקבלת פני משיח, ואיך נקבלו בצורה כזו?!

ואזי יקויים הנאמר לפני מתן תורה ב"יום המיוחס" "ואתם תהיו לי ממלכת כהנים וגוי קדוש! בכל הכהנים, כן תהי' לנו! ונקבל התורה בשמחה ובפנימיות!"

פתגם "תקות השבוע" (7)

"אשרי מי שמתאונן מחוסר זמן,

ואוי למי שמתאונן שלא יודע מה לעשות עם הזמן..."

(לפרטים ולהדרכה בפתגם "תקות השבוע", וקודמיו אפשר להתקשר לטלפונים שבסוף העמוד הראשון)

לזכות

החתן התמים **יעקב יוסף** שיחי' והכלה המהוללה מרת **חי' מושקא** תחי'

לשמחת בואם בקשרי השידוכין

ערש"ק פרשת בהר בחוקותי - **חזק!** כ"ג אייר ה'תשע"ג

מזל טוב! מזל טוב! שיבנו בנין עדי עד על יסודי התורה והמצוות מוארים במאור שבתורה תורת החסידות מתוך הרחבה בריאות אושר ושמחה תמיד כל הימים. ויזכו לשמחת קבלת פני משיח צדקנו, מ"ד ממ"ש, נאו!

נדפס ע"י הורי החתן הרה"ת **מנחם מענדל** וזוגתו שיחי' **רסקין**

והורי הכלה הרה"ת **ישעי' זושא** וזוגתו שיחי' **ווילהעלם**

(דברים שנאמרו בסעודות סיומי הרמב"ם בביהכ"ס וביהמ"ד - 770 - ליובאוויטש בית משיח)

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד!